

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi ucca 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, közönségnyitár és jegyiroda: Aradi ucca 8. Telefon: 13-00. - Nyomda: Lőv Lővő ucca 19. Telefon: 26-34. Távirat és levélcím: Délmagyarország Szeged

Kedd, 1932 január 26.
Ára 10 fillér 20!
VIII. évfolyam, 19. szám

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétfőnap 10, vasár- és ünnepnap 24 fillér. Hirdetéseik felvétele tartja szerint. Megjelenti: hétévi kivételével naponta reggel

Szentes

Nem fogjuk megbántani Szentesét. Válatkozni se fogunk vele. Szentesnek igaza van. Olyan intézménye, mint amilyen a megyeszékhely, nincs még egy. Védi tehát körömszakadtáig. Elvakultan. Elfogultan. Vadul. Nekikeseredve. Szenvedéllyel.

Nekünk megint szegediek ellen van kifogásunk. Szegediek ellen, akik sok jó szándék mellett is tömérdeket ártottak ennek a városnak. Szegediek ellen, akik — mert a saját koncepciótlanságuk nem nő túl rajta — szakadatlanul hirdették és hirdetik rég elmúlt gazdasági és kulturális kiskorúságunk az emberi kor legvégső határáig való meghosszabbításának tanát. Szegediek ellen, akik ma sincsenek tisztában a minél intenzívebb idegenforgalom megteremtésének végtelenül nagy jelentőségével. Szegediek ellen, akiknek hiába hirdetjük sok-sok esztendeje, hogy rég kinőtt ez a város a gyerekcipőből, hagyják erősödni, izmosodni. Hiszen a sajtón kívül senkinek törődött azzal, hogy fejleszteni kellene a mo-
tort, ha a moztulajdonosok nem fejlesztik, hivatalos tényező észre nem vette, ha észre vette, nem vonta le annak a következményeit, hogy egy szezon tíz-tizenkét hangversenye közül három-négy nagyobbra mindig jöttek be a környékről is, hogy magasan fejlett színház-kultúrában vezetnie kellene Szegednek és hogy vezethetne is, hogy nem lett volna szabad engedni odáig elfajulni a dolgokat, hogy a szegedi futbalcsapat a második profiligában szerepeljen.

A tökéletes termelési rend egyik legnagyobb válságát éljük át. A munkanélküliség frontja a legrégibb ideje szenvedő fizikai munkásokról kiszélesedett minden foglalkozási ágra. A tél nagyobbik felén ugyan már túl vagyunk, de még mindig aggaszt a fütetlen szobák rettenetes réme, február fenyegető lagya, a népkonyhai forgalom nagy növekedése. Az emberiség és a magunk kis portájának ezernyi gondja tölt el aggodalommal. Ma mégis kulturális kérdések felé kell terelni a figyelmet. Országos érdek miatt is. Városi érdek miatt is. Meg azért is, mert a kulturális életnek az a kiterjedés és elmélyítés, amelyért harcolunk, amelyet sürgetünk, sok embernek új kenyeret, sok embernek több kenyeret jelent.

A háboru előjátékától is messze voltunk még akkor. A hivatalos kulturpolitika majd hogy állandó mozt se engedélyezett. Arról beszélni se lehetett, hogy a színház alatt bármiféle más szórakozási alkalmatosságot beengedjenek a városba. Azzal, amit a színházgatók produkáltak, a hivatalos kulturpolitika meg volt elégedve. A közönség nem. A sajtó sem. Operát akartak. A szegedi kultúrtörténetnek körülbelül azok az évei voltak, amikor megkezdődött a zenei élet fölvirágoztatása. Az akkori színházgatóknak mégis az volt a véleménye, hogy a szegedi közönségnek nem kell se opera, se semmiféle más komoly zene se ennek a véleményének a kultuszminiszterhez intézett felterjesztésében is kifejezést adott. Az operaelőadások száza bizonyították azóta ennek az ellenkezőjét. A filharmónikus zenekar sem a közönség hibájából kénytelen szünetelni. Szegeden közszükséglet a filharmónikus zene is. Jó vezetők mellett olyan filharmónikus zenekar tudna megélni, amely országos viszonylatban is számottevő lenne. Az operakultuszt pedig mi sem jellemzi jobban, mint

az, hogy most, ennek a véges gazdasági válságnak legsúlyosabb korszakában, idejön a budapesti Operaház két napra, rendez ez alatt a két nap alatt három előadást, a helyi világvárosiak és két telt ház már is biztosítva van.

Emlékszünk Szentesre. Alacsony házai széles uccákat képeznek ki. Vendégfogadójának szobáiban patriarchális magyar levegő. Ott lehet enni a legolcsóbb rántott csirkét. A majdnem erődítményszerű vármegyeházán közvetlen közelünkben éreztek a régi jó táblabírák teljesen letűnt, vissza soha nem térő korát. A por elképzeltetetlen arányai mellett idillikus hangulatok is adódtak. Mar amint

ilyen megyei városokban történni szokott.

Szegednek sok mulasztást kell pótolnia. A legelső egyike legyen, hogy megvalósítsa, amit Klebelsberg meg akart csinálni a kultuszminiszteri székből, legyen ennek a déli országrésznek kulturocentruma. Szegedi tarhonya, szegedi paprika, szegedi bicska, szegedi papucs és szegedi egyetem, szegedi kórház, szegedi színház, szegedi hangversenyterem, szegedi rádióadó, szegedi futbalcsapat.

Szegeddel erőteljes kulturális miatt se renitenskedhessen Szentes. Mert ezek a kulturális források a megye után ugyis ide vonzanak a megyeszékhelyt. A megye kívánságára és helyeslésével.

Nagyjelentőségű ellenzéki megmozdulás

Hétlőn este közös értekezletet tartottak a baloldali képviselők — Ellenzéki összejövés a képviselőház keddi ülése előtt

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)
Hosszu idő után kedden először ül össze a képviselőház úgy, hogy azt nem a kormány kezdeményezésére, hanem az ellenzék kérésére hívták egybe. Az ülés igen érdekesnek ígérkezik és az előjélekből következőleg, fordulópontot jelenthet a magyar politikai életben. A parlamentet összehívó ellenzék hétlőn este a Vadászkúrtban megbeszélésre gyűlt össze.

Hét esztendő óta ezuttal először vett részt egy ilyen közös értekezleten minden baloldali képviselő. Az ülés lefolyásából joggal lehet következtetni arra, hogy a baloldali képviselők összefogása nemcsak a keddi ülésre fog vonatkozni, hanem

kiinduló pontja lesz a közös ellenzéki front megalakulására irányuló akciónak.

Az értekezleten a képviselők felkérésére öröf Pallavicini György elnököl és bejelentette, hogy a független kisgazdapárt, amely a Házat összehívó akciót kezdeményezte, hozzájárult ahhoz, hogy nem a párt egyik tagja, hanem Friedrich István indokolja meg a Házban az ellenzék összehívó indítványát. De nemcsak ebben a kérdésben volt egyöntetű az ellenzékiek állásfoglalása, hanem abban is, hogy

va'amiennyi felszólaló a tőkös választójog követelése mellett a népfölélt minisztérium ügyével kapcsolatos vizsgálát megindítsák és állandó napirenden való tartását fogja követelni.

Friedrich Istvánnak a házszabályok értelmében egyórás beszédideje van az ellenzéki in-

ditvány megokolására és ezt egyen egy órával meg lehet hosszabbítani. Friedrich ezt a két órát teljesen igénybe fogja venni és beszédében kül- és belpolitikai okokkal és az ország helyzetével fogja indokolni, hogy

szükség van a képviselőház együttmaradására és munkájára.

Beszéde végén indítványozni fogja, hogy a Ház legközelebbi ülését szerdán tartsa és ennek napirendjére Rassy Károlynak és a szocialdemokrata pártnak az új választójogi törvény megalkotására és Fábán Bélának a népfölélt ügyének parlamenti vizsgáló bizottság által történő kivizsgálására irányuló javaslatát tárgyalják le.

A házszabályok értelmében javaslat mellett és ellen két-két képviselő szólalhat fel. Az ellenzék részéről Peyer Károly és Eckhardt Tibor támogatja a javaslatot. Az egységes párt még nem döntött a szónokok felől, de valószínű, hogy olyan ellenindítvány fog elhangzani, hogy február 4-én tartson a Ház legközelebbi ülést. Előreláthatólag az egységes párti javaslat többséget kap, ez esetben az ellenzék tanácskozni fog arról, hogy megvárja-e a terminust, vagy pedig

ujra szorgalmazza a Ház összehívását.

A keddi ülésre Kun Béla és Pallavicini György sürgős interpellációt jelentett be. Almásy elnök a maga hatáskörében nem adott engedélyt az interpellációk elmondására, az ügyet a Ház elé terjeszti.

Az összejövésen nagy érdeklődéssel várják a keddi napot. Ellenzéki körökben az a vélemény, hogy ez az ülés utabb politikai kampány kiindulópontja lesz.

Pesszimista hangulatban kezdődött meg a népszövetségi tanács ülése

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)
Genfből jelentik: A népszövetségi tanács 66. ülésén pesszimista hangulatban kezdődött meg. Lehangelőlag hatott Sir Drummond 18. titkár lemondása, sokan ebben a tényben a súlyos hajóról való menekülést látják. Hozzájárult a rossz hangulathoz az is, hogy a népszövetségi tanács pénzügyi bizottsága beje-

lentette, hogy a népszövetségi palota építését abba kellett hagyni, mert eddig 5.8 millió aranyfrankkal haladták túl a tervezett kiadásokat és ezekre az összegekre fedezet nincs. Valószínű, hogy a palotát fel sem építik. A tanács a délután folyamán a mandzsuri konfliktust tárgyalta.